

Iveta Škripková

LAVUTA – ZPÍVAJÍCÍ HOUSLIČKY

Na motivy cikánské pohádky Marie Voříškové
/překlad Hermína Motýlová/

Režie

MARIÁN PECKO j.h.

Výprava

MIRO MATEJKA

Hudba

NIKOS ENGONIDIS

LAVUTA-HOUSLE EDITA BANDYOVÁ

BAKRAN, houslista LUKÁŠ HOMOLA

LEJLA, krásná sestra LENKA SEDLÁČKOVÁ-KUCHARSKÁ

KORA, zlá zubatá sestra BOŽENA HOMOLKOVÁ

ZUNA, škaredá sestra VLADIMÍRA NOSÁLKOVÁ

MATKA, krásná žena ze sna LIBUŠE ČECHÁKOVÁ

BARON, smutný otec IVAN FELLER

MUŽ JIŘÍ SEDLÁČEK

Inspice: Jana LUKEŠOVÁ

Inscenace vznikla za finančního přispění Ministerstva kultury ČR.

Sponzor inscenace: Česká spořitelna, a. s., pobočka Ostrava

Světlo: Tomáš ROSSI. Zvuk: Robert JARUŠEK, Jiří PHILIPP

Vedoucí provozu: Antonín ŠIMELA. Mistr jeviště: Jiří KUČERA.

Vedoucí ateliéru: Miro MATEJKA. Loutky: Zdeněk HAUSENBLAS,

Pavel SKORKOVSKÝ. Kostýmy: Jaroslava KOMÍNKOVÁ

Program k 1. premiéře sezony 1998/99 vydalo DLO.

Veškerá práva k provozování zastupuje DILIA Praha a LITA Bratislava.

LAVUTA

DIVADLO LOUTEK OSTRAVA

ČESKÁ PREMIÉRA 21. 9. 1998

ZPÍVAJÍCÍ HOUSLIČKY

Lejla

Lej, lej, lej..lilie.

Rosa průsvitná. Růže vyprošená

Zašeptnutí. Mrknutí usouzeného očka.

Neptej se, jak krásná.

Lejla. Nebeská Lejla.

Stříbrná veverička. Moudrá hlavička.

Děvče krásné. Na umření.

Lejla, Lejlička.

Hají, hájí, hájá!

Lej, lej, Lejla! Lilie.

Lejlička.

Černá propast, černý dům,
bílé květy, bílý strom.
Kobylka se pořád směje,
kopýtkem hraje na buben ...
Pustíš mě, srdíčko, pustíš mě ven?

Lavuta! Housle!

Romské slovo, jak hebké i silné, něžné i rozhodné.

Je ženského rodu. Lavuta! Píseň, hudba, muzika ...

Lavuta je mýtus. Cikánský mýtus. O čarovných houslích, které samy hrají. Ej! Každý o nich slyšel! Čarovné, začarované housle!

Každý cikánský primáš zná jejich příběh, vždyť přece právě jeho děd, strýc, otec ... měl takové housle. Čarovné! Zpívající!

Lavuta, lavuta, krásné slovo. Začarované.

matejka m.
9. 98.

